

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812210416
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812210416.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľky E. A. nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, N., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Gažíka, advokátom so sídlom Prievidza, Bojnická cesta 7 proti odporcovi Okresné správcovské bytové družstvo Prievidza so sídlom Stavbárov 6, Prievidza, IČO: 00 173 801, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková s.r.o., so sídlom Jesenského 231/5, Partizánske o zaplatenie 4.305,72 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1.953,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.2.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Súd o trovách konania rozhodne osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 3.septembra 2013 č. k. 11C 138/2012 určil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 4.305,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.2.2012 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 1.401,14 eur, na účet JUDr. Igora Gažíka, advokáta so sídlom Bojnická cesta 7, Prievidza, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok odôvodnil § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákona.

Proti tomuto rozsudku podal odporca zákonom stanovenej lehote 15 dní odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že postupom prvostupňového súdu sa odporcovi odňala možnosť konať pred súdom (ustanovenie § 205 ods.2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p.); súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 písm. f/ O.s.p.).

Ďalej uviedol, že súd neoznámil odporcovi, resp. jeho právnomu zástupcovi, že žiadosť zo dňa 14.8.2013 o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 3.9.2013 o 9.00 hod. neakceptuje a pojednávanie vykoná, pričom predvolanie na 13.9.2013 (správne malo byť 3.9.2013) bolo bez právneho zástupcu odporcu doručené dňa 12.8.2013. Právny zástupca odporcu požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním konaným v rovnaký deň na inom súde, ktoré mal právny zástupca odporcu vytýčené skôr, ako aj z dôvodu, že odporca na účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní trval. Uviedol, že súd prvého stupňa mal dostatok času informovať odporcu, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a pojednávanie dňa 3.9.2013 sa neuskutoční. Súd uskutočnil pojednávanie dňa 3.9.2013 v neprítomnosti odporcu

a jeho právneho zástupcu a vo veci aj rozhodol. Týmto postupom súd prvého stupňa svojím konaním odňal odporcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa nemohol vyjadriť k dôkazom vykonaným na pojednávaní, nemohol sa vyjadriť k tvrdeniam predneseným na tomto pojednávaní a predniesť vlastné tvrdenia a využiť svoje právo podať prípadne návrh na doplnenie dokazovania.

Ďalej uviedol, že je nesporné, že na strane odporcu k získaniu majetkového prospechu nedošlo, t. j. v rozsahu žalobou uplatnenej pohľadávky a ani nemohlo dôjsť.

Majetkový prospech odporcu podľa tvrdení navrhovateľky pozostával :

1. kúpnej ceny bytu,
2. nákladov spojených s prevodom bytu do vlastníctva - vyhotovenie zmluvy,
3. nákladov spojených s výmenou okna,
4. poplatkov spojených s užívaním bytu.

Ku kúpnej cene bytu uvádza, že podľa článku 10 Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu išlo o odplatu, ktorá mala slúžiť na pokrytie nevyhnutných nákladov vynaložených na vyhotovenie a uzatvorenie Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu. Zmluva bola reálne vyhotovená a uzatvorená, t. j. náklady na jej vyhotovenie a uzatvorenie boli zo strany odporcu reálne vynaložené. To znamená, že za poskytnutú odplatu dostala navrhovateľka reálne protiplnenie a na strane odporcu tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Určenie neplatnosti tejto zmluvy na túto skutočnosť totiž nijakým spôsobom nevyplýva.

K nákladom spojených s výmenou okna uviedol, že odporca nepopiera, že navrhovateľka okno v byte vymenila na vlastné náklady, avšak predmetom bezdôvodného obohatenia v prípade investícií do cudzej veci nie je skutočná hodnota vynaložených investícií, ale zhodnotenie veci, ktoré získal obohatený. Preto navrhovateľka nemôže žiadať od odporcu náhradu skutočne vynaložených finančných prostriedkov, ktoré súviseli s kúpou a výmenou okna.

Odporca má za to, že na strane navrhovateľky bol daný a to minimálne do 15.1.2009 právny dôvod na platenie mesačných úhrad za byt odporcovi. Týmto právnym dôvodom však vzhľadom na vyslovenie neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu nebol vlastnícky vzťah navrhovateľky k dotknutému bytu, ale nájomný vzťah medzi navrhovateľkou a jej bývalým manželom na jednej strane a odporcom na strane druhej. Keďže rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12C 65/2004 zo dňa 29.4.2008, právoplatným dňa 15.1.2009, ktorým bol zrušený spoločný nájom navrhovateľky a jej bývalého manžela k predmetnému bytu a za výlučného nájomcu bytu bol určený bývalý manžel navrhovateľky, bol nahradený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12C 65/2004 zo dňa 21.9.2005, na základe ktorého bol zrušený nájom navrhovateľky a jej bývalého manžela k predmetnému bytu a za výlučného nájomcu tohto bytu bola určená navrhovateľka. Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu bola vyhlásená za neplatnú a to od počiatku, právne existoval taký stav, že až do 15.1.2009 boli navrhovateľka a jej bývalý manžel spoločnými nájomcami bytu a teda boli povinní spoločne a nerozdielne uhrádzať odporcovi nájomné za byt.

Ďalej uviedol, že prvostupňový súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal so skutočnosťou, že v období od 2007 až do 2010 bývalý manžel navrhovateľky prispel navrhovateľke na úhradu poplatkov za byt spolu 1.955,05 eur (5 x 49,79 eur/ t. j. 1.500 Sk; 7 x 55,90 eur/ t. j. 1.684 Sk; 1 x 60,05 eur/ t. j. 1.809 Sk; 2 x po 59,75 eur/ t. j. 1.800 Sk a 19 x 59,75 eur), o čom predložila doklady navrhovateľka (č. l. 121-124).

Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľka sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia aj za to, čo plnil na úhradu poplatkov spojených s užívaním bytu aj jej bývalý manžel a nie ona sama a súd tento nárok priznal bez zohľadnenia tejto skutočnosti.

Poukázala na to, že uvedený stav si navrhovateľka spôsobila sama, keď pred súdom vedome zatajila skutočnosť, že je vlastníčkou rodinného domu a preto nebol založený právny dôvod na to, aby zostala výlučnou vlastníčkou bytu, resp. členkou družstva a nájomcom bytu, prípadne vlastníčkou sporného bytu.

Navrhovateľka sa k odvolaniu vyjadрила prostredníctvom právneho zástupcu a uviedla, že v prvom rade je povinnosťou účastníka konania a jeho právneho zástupcu sa včas a riadne dostaviť na pojednávanie. Z postupu súdu bolo zrejmé, že sa pojednávanie neodročilo a tak právna zástupkyňa odporcu sa ho mala

zúčastniť, lebo o termíne pojednávania vedela. Nakoniec jej nič nebránilo, aby sa informovala na súde, či pojednávanie bolo odročené alebo nie. Samotný návrh na odročenie pojednávania i keď odôvodnený kolíziou s iným pojednávaním skôr vytýčeným termínom pojednávania nie je dostatočným dôvodom na jeho odročenie. Táto otázka je už veľmi podrobne upravená v judikatúre slovenských súdov.

K nákladom spojených s prevodom bytu do vlastníctva - vyhotovením zmluvy uviedol, že podľa článku 10 ods.4 Zmluvy ide o reálne vynaložené náklady, teda, že navrhovateľka dostala za vyhotovenie zmluvy reálne protiplnenie. Uvedená zmluva je neplatná, teda odporca navrhovateľke poskytol plnenie - vyhotovenie neplatnej zmluvy, teda jej neposkytol žiadne plnenie. Plnenie, ktoré mala uhradiť vo výške 1.700 Sk predstavuje len nízku čiastku z celkového bezdôvodného obohatenia a podľa odporcu sa jedná de facto o paušálne náklady na vyhotovenie zmluvy. Uvedený paušál je len príkladmo vysvetlený.

Čo sa týka nákladov spojených s výmenou okna je pravda, že predmetom bezdôvodného obohatenia v prípade investície do cudzej veci nie je skutočná hodnota vynaložených investícií, ale zhodnotenie vecí, ktoré získal obohatený. Na druhej strane je tiež pravda, že plnenie, ktoré bolo poskytnuté, bolo poskytnuté ako plnenie nové a plnenie bolo poskytnuté v štandardných cenách, pričom navrhovateľka okrem uvedeného platila i dovoz materiálu, na ktorý si neodložila doklad. Preto si ho ani neuplatnila. Pokiaľ by sa vyčíslovalo zhotovenie majetku odporcu, konanie by sa predĺžilo, zvýšili by sa náklady a výsledok by bol zrejme taký, ako bolo súdne rozhodnutie.

K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom uviedol, že v tejto časti odporca poukazuje na to, že nesúhlasí s názorom súdu na rozsah bezdôvodného obohatenia titulom Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu spočívajúci v platbách ostatných poplatkov. Následkom Zmluvy o prevode bytu do vlastníctva tiež vyplynulo plnenie poplatkov spojených s užívaním bytu. V časti nákladov spojených s výmenou okna uviedla, že ako vlastník a užívateľ bytu musela odstrániť závadný stav a poškodené okno vymeniť za nové.

K úhrade poplatkov spojených s užívaním bytu uviedla, že poplatky uhrádzala titulom vlastníckeho práva a potom, keď sa následne spätne zmenilo jej vlastnícke právo k bytu na žiadne právo a výlučným užívateľom sa stal jej bývalý manžel, bol povinný platiť platby bytovému družstvu výlučne on. Napokon odporca potvrdil, že nájomné za užívanie družstevného bytu zahŕňa všetky platby, ktoré hradia vlastníci bytov v správe odporcovi, zvýšené o tzv. anuitu a poplatky za tzv. inú činnosť (dane z nehnuteľnosti). Čo sa týka príspevku bývalého manžela na spoločné bývanie v čase, keď bola výlučnou vlastníčkou bytu navrhovateľka, tento si bude určite svoju pohľadávku voči nej uplatňovať osobitne. Má možnosť riešiť vec vo vyporiadaní BSM, čo ešte nie je doriešené. Čo sa týka vzťahov medzi ňou a jej bývalým manželom o úhrade nákladov spojených s užívaním bytu, tu je vyslovene jej právny vzťah s ním. Nakoniec odporca sám uvádza, že nájomné za užívanie bytu „hradia vlastníci bytov“. To, že jej bývalý manžel riadne neplnil tieto úhrady za užívanie bytu ju nezbavilo povinnosti platiť riadne úhrady voči odporcovi v čase, keď bola vlastníčkou bytu a z tohto dôvodu nemôže byť relevantný dôvod na riešenie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu medzi ňou a družstvom.

Tento stav si nespôsobil sama, lebo počas rozhodovania o výlučnom užívateľovi bytu sa rozhodli jej rodičia darovať navrhovateľke nehnuteľnosť - rodinný dom, v ktorom budú bývať až do svojej smrti. Situácia sa dodatočne zmenila obnovou konania a spor práve z tohto dôvodu prehrala. V uvedenom dome nikdy nebývala a bývala na rôznych prechodných pobytoch.

Zdôraznila, že odporca si môže svoje nároky v plnej miere uplatniť od výlučného užívateľa bytu a to od jej manžela.

Odvolačný súd uznesením zo dňa 30.septembra 2015 napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odvolačný súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu, že prvostupňový súd vzhľadom na ospravedlnenie a neúčasti odporcu a jeho žiadosti o odročenie pojednávania a neoznámene o neodročení pojednávania vo veci rozhodol a tým odporcovi odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p.. V danom prípade išlo o procesnú vadu konania, preto súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne prejedná a rozhodne, za rešpektovania procesných práv účastníkov v zmysle príslušných ustanovení O.s.p.. Vzhľadom k tomu, že došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa len z procesných dôvodov, odvolací súd sa nezaoberal preskúmaním veci po vecnej stránke. V ďalšom bude nevyhnutné, aby sa súd prvého stupňa zaoberal aj tvrdeniami odporcu uvedenými v podanom odvolaní poukazujúcimi na to, že na strane navrhovateľky bol do

15.1.2009 právny dôvod na platenie mesačných úhrad za užívanie bytu, nakoľko právne existoval taký stav, že navrhovateľka a jej bývalý manžel boli do tohto obdobia spoločnými nájomcami bytu a mali preto povinnosť spoločne a nerozdielne uhrádzať odporcovi nájomné za byt.

Prvostupňový súd v intenciách odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vo veci rozhodol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil listinné dôkazy - výpis z obchodného registra č.l. 5 - 8, pripojený rozsudok OS Prievidza č. k. 12C 65/2004 č.l. 9 - 10, rozsudok KS Trenčín č.l. 13 - 15, zmluva o prevode č.l. 16 - 18, zmluva o výkone správy č.l. 19 - 23, predpis č.l. 24, oznámenie o vyúčtovaní za rok 2006 č. l. 25 - 27, platby navrhovateľky č.l. 28 - 32, predpis č.l. 33, oznámenie o vyúčtovaní za rok 2007 č.l. 34 - 36, poštové poukážky č.l. 37 -38, poštová banka platby navrhovateľky č.l. 39 - 40, predpis č.l. 41, oznámenie o vyúčtovaní č.l. 42 - 44, platba navrhovateľky OTP banka č.l. 45 - 47, pokladničné doklady o platbe navrhovateľkou č.l. 48-49, predpis č.l. 50, oznámenie o vyúčtovaní č.l. 51 - 54, príjmový doklad o platbe navrhovateľkou č.l. 55 - 58, predpis č.l. 59, príjmový pokladničný doklad č.l. 60 - 62, doklad o platbe okien č.l. 63 - 64, dodací list č.l. 66, rozsudok OS Prievidza č. k. 12C 65/2004 č.l. 67-73, rozsudok KS Trenčín č. 17Co 148/2008 č.k. 74 - 78, rozsudok OS Prievidza č. k. 9C 206/2009 č.l. 79 - 81, výzva na úhradu pohľadávok č.l. 82, stanovisko OSBD č.l. 83, výzva na úhradu č.l. 84, stanovisko OSBD č.l. 85, platobný rozkaz č.l. 92, odpor č.l.94 - 96, vyjadrenie k odporu č.l. 110, poštové poukážky o platení nájomného č.l. 120 - 124, pripojené spisy OS Prievidza č. k. 15C 30/2007, č. k. 2T 271/2009, č. k. 12C 65/2004 a č. k. 5C 137/2006, príkaz na úhradu č.l. 131, rozsudok OS Prievidza č.l. 142, odvolanie č.l. 145-148, vyjadrenie k odvolaniu č.l. 151-152, uznesenie KS Trenčín č.l. 156, výpis z obchodného registra č.l. 159 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že po rozvoze manželstva sN.Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 21.9.2005 č. k. 12C 65/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.5.2006 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 13.4.2006 sp. zn. 19Co 345/2005 sa stala výlučnou užívateľkou 3-izbového družstevného bytu naN.v Prievidzi a zároveň sa stala výlučnou členkou Okresného stavebného bytového družstva Prievidza (ďalej len „OSBD“ - odporcu). Navrhovateľka v dôsledku tejto skutočnosti ako nájomca vyššie uvedeného bytu mala právo od odporcu byt odkúpiť do výlučného vlastníctva. Cenu bytu, vrátane spoluvlastníckeho podielu (795/27904-ín) na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktorá sa rovnala nesplatenému úveru s príslušenstvom pripadajúcim na prevádzaný byt bola 86,20 eur (2.597 Sk). Cena spoluvlastníckeho podielu na pozemku bola 2,75 eur (82 Sk). Navrhovateľka cenu bytu, pozemku, spolu s nákladmi spojenými s prevodom bytu do jej vlastníctva vo výške 56,44 eur (1.700 Sk) uhradila.

Dňa 25.10.2006 odporca a Mesto Prievidza uzatvorilo Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu a prevode vlastníctva pozemku.

Ďalej uviedla, že dňa 22.12.2006 Katastrálny úrad v Trenčíne, Správa katastra Prievidza povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti pod č. V 5479/06, na základe čoho sa stala navrhovateľka dňa 24.11.2006 vlastníčkou bytu, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku.

Z titulu vlastníctva k uvedenému bytu uhrádzala v zmysle platných smerníc a uznesení orgánov odporcu príslušné platby súvisiace s vlastníctvom bytu vo forme záloh (t. j. príspevky na správu, služby, okná) a následne realizovala úhrady aj v rámci vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu. Tieto povinnosti jej vyplývali zo Zmluvy o výkone správy zo dňa 25.10.2006, ku ktorým v dôsledku nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu pristúpila.

Ako vlastníčka bytu dala vymeniť jedno pôvodné okno za plastové, a takisto vonkajší a vnútorný parapet, pričom okno si vyžadovalo výmenu, nakoľko bolo rozbité a malo vykrivené rámy. Parapety si objednala dňa 13.4.2007 a zaplatila 66,85 eur (2.014 Sk), za dodanie plastového okna s príslušenstvom a jeho montáž, v zmysle cenovej ponuky č. 3198 zo dňa 13.3.2007 a faktúry č.20077103 zo dňa 23.3.2007 zaplatila 466,51 eur (11.754 Sk + 2.300 Sk).

Ďalej uviedla, že rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.4.2008 č. k. 12C 65/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.1.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 16.12.2008 sp. zn. 17Co 148/2008, sa stal v rámci obnovy konania výlučným užívateľom bytu jej bývalý manžel Z. bytom N.. Týmto rozhodnutím bolo zrušené pôvodné rozhodnutie o tom, že navrhovateľka je výlučnou užívateľkou bytu a členkou Okresného stavebného bytového družstva Prievidza.

Ďalším rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.6.2010 č. k. 9C 206/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2010, súd určil tak, že Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu a prevode vlastníctva k pozemku zo dňa 25.10.2006 je neplatná pre rozpor s dobrými

mravmi. Toto rozhodnutie tak deklarovalo neplatnosť právneho vzťahu od počiatku. Z uvedených dôvodov navrhovateľka právne nikdy nebola výlučnou užívateľkou bytu, výlučnou členkou odporcu, ani vlastníčkou tohto bytu.

Na základe vyššie uvedených skutočností, všetky plnenia, ktoré odporcovi navrhovateľka v súvislosti s užívaním bytu poskytla, by jej odporca mal vrátiť z titulu bezdôvodného obohatenia. Plnenia, ktoré navrhovateľka realizovala z titulu vlastníckeho práva k bytu, ktorý však dodatočne odpadol. Navrhovateľka sa z uvedeného dôvodu obrátila na Mesto Prievidza, ktoré jej zaplatilo späť to, čo mu uhradila v spojení s vlastníctvom bytu.

Vyzvala odporcu dňa 28.12.2011 na úhradu jej pohľadávky v celkovej výške 3.629,73 eur, ide o plnenia poskytnuté v súvislosti s platením mesačného príspevku za služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby v období od 24.11.2006 do 19.5.2010, počas ktorého bola vlastníkom bytu ona. Vrátenie tohto plnenia žiadala v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, podľa ktorého bol jej bývalý manžel R. z titulu jeho nadobudnutého užívateľského práva k spornému bytu povinný vykonať voči odporcovi plnenia, ktoré s tým právom boli spojené. Odporca jej však do dnešného dňa toto plnenie nevrátil.

Tiež požiadala odporcu dňa 9.2.2012 na úhradu nákladov, ktoré mala spojené s výmenou pôvodného okna za plastové.

Navrhovateľka vyčíslila pohľadávku nasledovne:

1. cena bytu, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu 2.597 Sk (86,20 eur),
2. náklady spojené s prevodom bytu do vlastníctva 1.700 Sk (56,44 eur),
3. náklady spojené s výmenou okna 16.068 Sk (533,36 eur),
4. náklady spojené s bytom od roku 2006 do roku 2010 109.349,25 Sk (3.629,73 eur).

Výška vymáhanej pohľadávky celkom navrhovateľky činí vo vzťahu k odporcovi 4.305,72 eur.

Po právnej stránke odôvodnila svoj nárok ustanovením § 6 odst.1, § 8a odst.1 z. č. 182/1993 Z. z. - o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov, § 451 odst.1,2, § 121 odst. 3, § 517 odst.2 Občianskeho zákona a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z..

Súd na návrh navrhovateľky vydal dňa 10. augusta 2012 platobný rozkaz sp. zn. 7Ro 179/2012, voči ktorému podal odporca zákonom stanovenej lehote 15 dní odpor.

Navrhovateľka vo svojom písomnom stanovisku k odporu zo dňa 12.11.2012 uviedla, že odporca vo svojom odpore nenamieta žiadne tvrdenie navrhovateľky s tým, že by niekedy nebola vlastníčkou bytu uvedeného v návrhu, alebo jeho výlučnou užívateľkou, alebo jeho členkou bytového družstva. Odporca sa nevyjadril hlavne k tej časti konania, kde navrhovateľka uviedla, že výlučným užívateľom bytu sa stal jej bývalý manžel. Na základe rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č. k. 12C 65/2004, ktorý bol v súlade so z. č. 182/1993 Z. z. povinný uhrádzať tie platby, ktoré uhrádzala navrhovateľka. Tým, že sa jej bývalý manžel V. stal výlučným užívateľom bytu, medzi ňou a odporcom zanikli vzájomné práva. Z tohto dôvodu je potom na odporcovi, aby si vzájomné vzťahy usporiadal s výlučným užívateľom bytu, teda jej bývalým manželom a nie s navrhovateľkou. Právny titul, na základe ktorého navrhovateľka plnila už odpadol. Preto jej bezdôvodné obohatenie, ako tvrdí odporca nemohlo vzniknúť voči vlastníkovi bytu, teda odporcovi, ale voči nájomcovi bytu. Odporca sa vo svojom odpore nez zmienil k finančným prostriedkom, ktoré odporca od nej získal na účely odkúpenia bytu do vlastníctva, ktoré tiež dodatočne odpadlo a ktoré taktiež žiada vrátiť z titulu bezdôvodného obohatenia.

Súd z predložených listinných dôkazov zistil nasledovné:

Manželstvo navrhovateľky X a R. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 179/2002 zo dňa 21.8.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2003.

Po rozvode manželstva sa účastníci nedohodli o ďalšom užívaní bytu, nachádzajúci sa na V.X, N. pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva. Navrhovateľka Z. podala návrh na zrušenie práva spoločného užívania bytu a okresný súd rozsudkom zo dňa 21.9.2005 č. k. 12C 65/2004 zrušil spoločný nájom účastníkov k bytu vo vlastníctve OSBD v Prievidzi, nachádzajúci sa na Ul. N. a pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva. Určil, že byt bude naďalej ako nájomca a člen OSBD Prievidza užívať navrhovateľka a odporca je povinný sa z bytu vysťahovať do 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.5.2006 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 13.4.2006 sp. zn. 19Co 345/2005.

Zmluvu o prevode vlastníctva k družstevnému bytu a prevode vlastníctva k pozemku uzatvorili dňa 25.10.2006 prevodca 1. Okresné stavebné bytové družstvo N., prevodca 2. Mesto Prievidza na jednej strane, a člen družstva E. A., bytom Prievidza, Ul. XXX/XXXX Prievidza ako nadobúdateľ dňa 25.10.2006. Zmluva bola uzavretá podľa z. č. 42/1992 Z. z. - o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní nárokov družstva v znení neskorších zmien a doplnkov a z. č. 182/1993 Z. z. - o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov. Predmetom tejto zmluvy bol prevod vlastníctva bytu č. 2, na prízemí bytového domu č. s. IV.219 na Ul. Z., č. orientačné XX v N., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach, spoluvlastnícky podiel na pozemku. Cena bytu, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach predstavovala 2.597 Sk, ktoré sa rovnalo nesplatenému úveru s príslušenstvom, pripadajúcemu na prevádzaný byt. Cenu bytu nadobúdateľ uhradil prevodcovi dňa 18.10.2006. Cena spoluvlastníckeho podielu na pozemku činila 82 Sk, ktoré nadobúdateľ uhradil 25.10.2006. Zmluva bola odkladovaná na správe katastra pod č. V 5479/06.

Navrhovateľka ako vlastníčka bytu následne uzatvorila dňa 25.10.2006 so správcom bytu Okresným stavebným bytovým družstvom Prievidza Zmluvu o výkone správy na byt č. 47/2, na Ul. Z. v N.. V tejto zmluve v článku IV. sú uvedené povinnosti vlastníkov bytov - mesačne vopred uhrádzať na účet vlastníkov správcom stanovené preddavky z plnenia spojených s užívaním bytu, a mesačne uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv.

Súd zistil, že odporca vydal predpis mesačného nájomného na poskytované služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby platný od 1.5.2006, z ktorého vyplýva, že nájomné, služby a fond opráv, predstavoval 2.929 Sk. Z oznámenia vyúčtovania služieb za rok 2006 vyplývalo, že za rok 2006 mala navrhovateľka preplatok vo výške 3.222 Sk. Z prílohy k vyúčtovaniu služieb za rok 2006 vyplývalo, že nedoplatok predstavoval k 31.12.2006 1.872 Sk.

Odporca vydal predpis mesačného nájomného na poskytované služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby platný od 1.6.2007, z ktorého vyplýva, že príspevky a služby spolu predstavujú 1.715 Sk a fond opráv 459 Sk, spolu 2.174 Sk. Z oznámenia vyúčtovania služieb za rok 2007 vyplývalo, že navrhovateľka mala preplatok 970 Sk. Z prílohy k vyúčtovaniu služieb za rok 2007 vyplývalo, že celkový stav k 31.12.2007 predstavoval preplatok 1.106 Sk.

Odporca vydal predpis mesačného nájomného na poskytované služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby platný od 1.8.2008 do 1.1.2009 príspevky, služby a fond opráv spolu 3.042,73 Sk (101 eur). Z oznámenia vyúčtovania služieb za rok 2008 vyplýva, že preplatok činil 992 Sk (32,93 eur). Z prílohy k vyúčtovaniu služieb za rok 2008 vyplýva, že navrhovateľka nemala žiaden preplatok.

Predpis mesačného príspevku na poskytované služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby od 1.6.2009 činil príspevky, služby a fond opráv spolu 102 eur (3.072,85 Sk). Z oznámenia vyúčtovania služieb za rok 2009 vyplývalo, že navrhovateľka mala preplatok 1,98 eur. Z prílohy k vyúčtovaniu služieb za rok 2009 vyplýva, že navrhovateľka k 31.12.2009 mala preplatok v sume 180 eur.

Predpis mesačného príspevku na poskytované služby spojené s bývaním a tvorby fondu opráv a údržby od 1.7.2010 predstavovali príspevky, služby a fond opráv 109,86 eur.

Navrhovateľka ako vlastníčka predmetného bytu uhrádzala podľa predpisu poplatky spojené s užívaním bytu nasledovne:

Platby uhrádzané na účet Slovenskej sporiteľne (č.1.28 - 31) sú nečitateľné. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 3.9.2013 predložila súdu originálne vyhotovenie týchto vkladov, ktoré korešpondovali s vkladmi uvedenými na číslach listov v spise.

Odporcovi uhradila dňa 27.12.2006 sumu 459 Sk, dňa 27.11.2006 sumu 2.470 Sk, dňa 27.11.2006 uhradila 450 Sk, dňa 27.12.2006 uhradila sumu 2.470 Sk, dňa 26.9.2006 uhradila 2.470 Sk, dňa 28., resp. 23.8.2006 uhradila 2.470 Sk a dňa 28., resp. 23.8.2006 uhradila 459 Sk, dňa 27.10.2006 uhradila 459 Sk, dňa 27.10.2006 uhradila 2.470 Sk a dňa 26.9.2006 uhradila 459 Sk, dňa 23.2.2007 uhradila 459 Sk, dňa 29.1.2007 uhradila 459 Sk, dňa 29.1.2007 uhradila 2.268 Sk, ďalšia poštová poukážka je na sumu 2.268 Sk, ktorá je nečitateľná, rovnako aj poštová poukážka na sumu 459 Sk, dňa 28.2., resp. 23.2.2007 uhradila 2.268 Sk, dňa 11.6.2007 uhradila 459 Sk, ďalšia poštová poukážka nečitateľná, touto uhradila 2.268 Sk, ďalšia poštová poukážka nečitateľná, uhradila 459 Sk, ďalšie tri poštové poukážky sú nečitateľné, ktorými uhradila 459 Sk, 2.268 Sk a 1.715 Sk, dňa 17.8.2007 uhradila 459 Sk, dňa 17.8.2007 uhradila 2.268 Sk.

V OTP banke uhradila dňa 22.10.2007 2.509 Sk, dňa 21.11.2007 uhradila 2.509 Sk, dňa 28.12.2007 uhradila 2.509 Sk, dňa 21.1.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 24.6.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 30.5.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 24.4.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 20.3.2008 uhradila 2.509 Sk a dňa 20.2.2008 uhradila 2.509 Sk.

Dňa 6.8.2008 uhradila 3.045 Sk (101,08 eur) do pokladne odporcu, dňa 23.7.2008 uhradila 2.511 Sk, dňa 8.10.2008 uhradila 3.045 Sk (101,08 eur), dňa 17.9.2008 uhradila 3.045 Sk (101,08 eur), dňa 30.11.2008 uhradila 3.045 Sk (101,08 eur), dňa 15.12.2008 uhradila 3.045 Sk (101,08 eur), dňa 21.1.2009 uhradila 101,06 eur (3.044,53 Sk), dňa 25.3.2009 uhradila 101,06 eur (3.044,53 Sk), dňa 23.2.2009 uhradila 101,06 eur (3.044,53 Sk), dňa 11.5.2009 uhradila 68,13 eur (2.052,48 Sk), dňa 8.4.2009 uhradila 101,06 eur (3.044,53 Sk), dňa 22.7.2009 uhradila 102,06 eur (3.074,66 Sk), dňa 11.6.2009 uhradila 102,06 eur (3.074,66 Sk), dňa 22.9.2009 uhradila 102,06 eur (3.074,66 Sk), dňa 17.8.2009 uhradila 102,06 eur (3.074,66 Sk), dňa 9.11.2009 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 19.10.2009 uhradila 102,06 eur (3.074,66 Sk), dňa 9.12.2009 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 21.1.2010 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 12.2.2010 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 8.3.2010 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 6.4.2010 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk), dňa 19.5.2010 uhradila 102,10 eur (3.075,86 Sk).

Spoločnosť Slovaktual navrhovateľke fakturoval sumu 11.754 Sk + montáž, táto suma je nečitateľná a priložil faktúru splatnú 30.3.2007 na sumu 11.754 Sk za dodávku plastových okien a príslušenstva na základe cenovej ponuky. Spoločnosť WINK TRADE zaslala odporcyni dodací list na vnútorný parapet, hliníkový parapet a krytku na parapet na plastové okná a bol vydaný pokladničný doklad na sumu 2.014 Sk.

Bývalý manžel navrhovateľky V. podal dňa 21.12.2006 na Okresný súd Prievidza návrh, ktorým sa domáhal obnovy konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12C 65/2004, ktorý odôvodnil tým, že byt na I. nepotrebovala XXCpre seba. Už v čase odvolacieho konania sp. zn. 12C 65/2004 disponovala rodinným domom, ktorý nadobudla titulom darovacej zmluvy zo dňa 19.12.2005. O tejto skutočnosti sa dozvedel len náhodne a overil si ju na Správe katastra v Prievidzi. Uviedol, že pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku č. k. 12C 65/2004 mu navrhovateľka ponúkla vyššie uvedený byt do prenájmu, z čoho vyvodzoval, že tento byt nepotrebuje.

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 29.4.2008 č. k. 12C 65/2004 rozhodol tak, že zmenil rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 12C 65/2004 zo dňa 21.9.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 19Co 345/2005 zo dňa 13.4.2006, zrušil spoločný nájom účastníkov k bytu nachádzajúceho sa v Prievidzi, na Ul. Z. XX/X, pozostávajúci z 3 izieb a príslušenstva zrušil a určil, že predmetný byt bude naďalej ako nájomca a člen Okresného stavebného bytového družstva Prievidza užívať odporca. Navrhovateľka bola povinná sa z bytu vysťahovať bez poskytnutia bytovej náhrady do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľke určil povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 101 Sk, na účet Okresného súdu Prievidza, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín 17Co 148/2008.

Ďalším rozsudkom Okresný súd Prievidza zo dňa 15.6.2010 č. k. 9C 206/2009 určil, že kúpna zmluva uzatretá dňa 25.10.2006 medzi odporkyňou v 1.rade E. A. a odporcom v 2.rade OSBD Prievidza, odporcom v 3.rade Mesto Prievidza o prevode nehnuteľnosti - bytu č.V.na prízemí bytového domu, súp. č. IV.219 na Ul. Z. č.XX v N. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 795/27904-in a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 795/27004-in z pozemku č. XXXX k. ú. N., vo výmere 955 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané v KÚ Trenčín, Správa katastra Prievidza v LV č. XXXX a LV č. XXXX je neplatná. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2010.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že k takejto situácii, že súd musel vyhlásiť kúpnu zmluvu uzatretú medzi OSBD Prievidza, Mestom Prievidza a odporkyňou došlo konaním odporkyne v 1.rade N., ktorá v priebehu sporu potom, čo sa stala výlučným nájomcom predmetného bytu neuviedla závažnú okolnosť majúcu vplyv na rozhodnutie súdu, t. j., že sa stala vlastníčkou rodinného domu na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.12.2005. Na základe aj ďalších skutočností súd dospel k záveru, že kúpna zmluva medzi odporcami je neplatná z dôvodu tretej eventuality uvedenej v ustanovení § 39 Občianskeho zákona, t. j., že sa prieči dobrým mravom.

Rozsudkom zo dňa 8.októbra 2007 č. k. 15C 30/2007 súd určil odporcovi K. - manželovi navrhovateľky N.j povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 25.312 Sk v mesačných splátkach po 1.500 Sk, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok po vynechaní troch po

sebe idúcich splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a konanie o zaplatenie úhrad spojených s užívaním bytu v sume 3.200 Sk a úrokov z omeškania vo výške 25 % ročne zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2007.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa návrhom domáhala zaplatenia úhrad za užívanie bytu celkom v sume 28.008 Sk. Uviedla, že odporca užíval byt, ktorý má vo výlučnom vlastníctve a k bytu má právo bývania a je povinný sa vysťahovať až potom, čo mu zabezpečí zodpovedajúcu bytovú náhradu. Od apríla 2006 neprispieval vôbec na nájomné a inkaso, sama uhrádzala všetky služby spojené s užívaním bytu, na ktorých sa podieľal aj odporca. Uplatnená suma 28.008 Sk predstavuje polovicu predpísaných platieb spojených s užívaním bytu a inkasa za mesiac apríl 2006 vo výške 1.264,50 Sk, predpísané platby za užívanie od mesiaca mája 2006 do konca roka 2006, ktorých výška v polovici predstavuje 11.716 Sk. Zálohové platby za elektriku za celý rok 2006 predstavovali v polovici 3.660 Sk, nedoplatok za elektriku 573 Sk, zálohové platby za plyn za rok 2006 predstavovali v polovici 420 Sk a 739,50 Sk, polovica úhrady za káblovú televíziu za rok 2006 390 Sk, polovica koncesionárskych poplatkov 420 Sk. Navrhovateľka za rok 2006 uplatnila od odporcu 19.182,50 Sk, za rok 2007 z titulu tých istých nárokov 8.826 Sk. Odporca podľa navrhovateľky v mesiaci február 2007 poukázal na platby za mesiac január až apríl 2007 mesačne vo výške 1.809 Sk, tieto však nemohla prijať, odmietla ich prevziať, lebo jej ich odporca poukázal na podnikateľský účet. Uviedla, že odporca začal riadne platiť až od mája 2007, preto jej nárok v roku 2007 je len do apríla 2007.

Z odôvodnenia tohto rozsudku ďalej vyplýva, že navrhovateľka uplatnila voči odporcovi nárok na úhradu polovice poplatkov, resp. platieb, ktoré zaplatila z titulu užívania bytu, ako i za služby dodané do bytu, na ktorých sa podieľal odporca. Súd v čase rozhodovania v uvedenom konaní vychádzal z toho, že odporcovi naďalej trvá právo bývania v predmetnom byte, aj za žalované obdobie, pretože neboli preukázané skutočnosti o zániku práva na náhradný byt, ktoré boli predmetom konania vedené na Okresnom súde Prievidza č. k. 15C 193/2006. Súd preto vychádzal zo záveru, že aj za žalované obdobie odporcovi prináleží právo bývania v tomto byte, pričom ide o špecifický právny vzťah medzi prenajímateľom a osobou, ktorej nájomný pomer skončil a jeho účelom je zabezpečiť odporcovi dočasnú potrebu bývania. V konaní mal súd za preukázané, že všetky platby, ktoré žiadala navrhovateľka uhradiť v polovici od odporcu zaplatila výlučne sama, a toto odporca v konaní nenamietal. Súd bol toho názoru, že odporca je povinný sa podieľať na všetkých úhradách za užívanie bytu, pretože byt užíval. Ak by takúto povinnosť nemal, navrhovateľka by vykonávala všetky platby za neho ako vlastníčka bytu a dochádzalo byt k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k takému záveru, že navrhovateľke vzniká voči odporcovi nárok na zaplatenie tak základných úhrad (nie nájomného), ako i za predpísané, resp. spotrebované služby spojené s užívaním bytu. Súd pri výpočte týchto platieb zohľadnil v prospech odporcu to, že na službách za dodávku elektrickej energie a plynu sa podieľal len 1/3-inou, keďže užíval tieto služby v menšom rozsahu ako navrhovateľka. Preto bol povinný podieľať sa v polovici na predpísaných mesačných zálohových platbách spojených s bývaním a tvorbou fondu opráv a údržby tak, ako to bolo predpísané odporcom. Z titulu týchto platieb bol odporca povinný zaplatiť, keďže to nenamietal od apríla 2006 do decembra 2006 navrhovateľke neprispieval žiadnou platbou, uhradiť polovicu týchto predpísaných záloh, pričom v apríli 2006 predstavoval predpis 2.529 Sk, polovica z toho predstavuje 1.264,50 Sk, máj až december 2006 mesačný predpis predstavoval 2.929 Sk a polovica z toho, t. j. zo sumy 23.432 Sk je 11.716 Sk. Za elektriku zaplatila navrhovateľka zálohovú platbu za 12 mesiacov v roku 2006 610 Sk, čo predstavuje 7.320 Sk a z toho 1/3-ina predstavuje 2.440 Sk. Z vyúčtovacích faktúr a z vykázaných nedoplatkov za elektrinu vyplýva, že navrhovateľka zaplatila 1.146 Sk a 1/3-ina predstavuje 382 Sk. Súd pri zálohových platbách zohľadnil poplatok za plyn a následne aj z vyúčtovacích faktúr v prospech odporcu zohľadnil len 1/3-inu, t. j. pri mesačnej zálohovej platbe mesačne 140 Sk za 6 mesiacov, t. j. 840 Sk a 1/3-ina 280 Sk, následne navrhovateľka zaplatila zálohové platby v dvoch splátkach vo výške 420 Sk a 280 Sk a vyrovnala nedoplatok vo výške 779 Sk, z čoho predstavuje 1/3-ina 493 Sk. Za káblovú televíziu zaplatila v roku 2006 780 Sk. Súd v tejto časti zaviazal odporcu zaplatiť polovicu 390 Sk. Na koncesionárskych poplatkoch v roku 2006 polovica za 6 mesiacov zo sumy 840 Sk je 420 Sk. Nárok navrhovateľky voči odporcovi za rok 2006 predstavoval sumu 17.385 Sk.

Za rok 2007 mal súd za preukázané, že od mája 2007 odporca prispieval polovicou na bývanie a polovicou na inkaso. Za 4 mesiace pri predpise 2.727 Sk predstavoval poplatok 10.908 Sk a polovica 5.454 Sk. Navrhovateľka zaplatila za elektrinu zálohové platby za január až apríl 2006 vo výške 2.440 Sk (610 x 4) a 1/3-ina predstavuje 813 Sk. Za prvé 4 mesiace roku 2007 zaplatila zálohu za plyn vo výške 140 Sk, čo predstavuje sumu 640 Sk a 1/3-ina 186 Sk. Za koncesionárske poplatky za 4 mesiace po 140 Sk navrhovateľka uhradila 640 Sk, z čoho polovica je 280 Sk. Odporca bol povinný na základe vyššie uvedeného zaplatiť navrhovateľke 1/3-inu z vyúčtovacích faktúr - nedoplatku za

spotrebu elektriny 2.020,50 Sk, z čoho 1/3-ina je 673 Sk, z ďalšej faktúry 384 Sk, 1/3-ina 128 Sk, polovica poplatku za káblovú televíziu 390 Sk.
Za úhrady uskutočnené v roku 2007 je odporca povinný zaplatiť 7.927 Sk.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že po rozvoде manželstva bývala v spornom byte a jej bývalý manžel XXXX.A. býval v byte sporadicky. V uvedenom byte bývala aj v roku 2006. Stala sa jeho výlučnou nájomkyňou a členkou bytového družstva na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 12C 65/2004. Aj po tomto rozhodnutí bývalý manžel býval v predmetnom byte, hoci ona bola nájomkyňou tohto bytu a platila všetky poplatky spojené s jeho užívaním. Žiadala, aby bývalý manžel prispieval za užívanie bytu, ale dobrovoľne neprispel. Až na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza ho súd v roku 2008 zaviazal prispievať na užívanie bytu sumou 1.500 Sk. Túto sumu uhrádzal do rozhodnutia súdu, kedy sa stal on výlučným nájomcom bytu. Na základe rozhodnutia súdu sa vysťahovala z predmetného bytu a jej bývalý manžel sa stal nájomcom bytu a členom bytového družstva. Po právoplatnosti tohto rozsudku sa z bytu vysťahovala. Poplatky spojené s užívaním bytu uhrádzala až do právoplatnosti tohto rozsudku a do právoplatnosti rozsudku, ktorým bola kúpna zmluva vyhlásená za neplatnú, t. j. do 18.8.2010. Ďalej uviedla, že kúpnu cenu za byt, vrátane spoločných častí a zariadení domu zaplatila odporcovi v sume 2.597 Sk, zaplatila aj náklady spojené s prevodom vo výške 1.700 Sk. Za výmenu okien zaplatila sumu 16.168 Sk a poplatky platila od 1.1.2006 do 19.5.2010, kedy uhradila poslednú platbu. Uhradila všetky poplatky spojené s užívaním bytu a nedoplatok nemala. Zdôraznila, že jej bývalý manžel býval a býva doposiaľ v predmetnom byte. Uviedla, že Mesto Prievidza jej vrátilo kúpnu cenu za pozemok, aj všetky dane súvisiace s týmto pozemkom do jedného mesiaca. Žiadala vrátiť plnenia, ktoré realizovala v prospech odporcu, ale riaditeľ OSBD jej oznámil, že uvedené úhrady vyplatí až na základe súdneho rozhodnutia. Navrhovateľka sa chcela dohodnúť s odporcom o vrátení uhradených poplatkov. Jej bývalý manžel platil poplatky spojené s užívaním bytu od rozhodnutia súdu asi do júna 2010 poštovou poukážkou. Stal sa nájomcom a členom bytového družstva na základe zmeneného rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.4.2008.

V priebehu konania uviedla, že platby na OSBD Prievidza uhrádzala na účet v slovenskej sporiteľni, ide o platby do fondu opráv a údržby. Dňa 26.1.2006 vložila sumu 215,50 Sk, dňa 26.1.2006 vložila sumu 1.049 Sk, dňa 28.2.2006 vložila sumu 215,50 Sk, dňa 28.2.2006 vložila sumu 1.049 Sk, dňa 28.3.2006 vložila sumu 1.049 Sk, dňa 28.3.2006 vložila sumu 215,50 Sk, dňa 28.4.2006 vložila sumu 1.049 Sk, dňa 24.4.2006 vložila sumu 215,50 Sk, dňa 3.5.2006 vložila sumu 215,50 Sk, dňa 3.5.2006 vložila sumu 1.049 Sk, dňa 29.5.2006 vložila sumu 2.470 Sk, dňa 29.5.2006 vložila sumu 459 Sk, dňa 27.6.2006 vložila sumu 2.470 Sk, dňa 27.6.2006 vložila sumu 459 Sk.

Tieto originálne vyhotovenia vkladov na účet OSBD súd kontroloval s fotokópiami listín v súdnom spise a konštatuje, že korešpondujú s fotokópiami v súdnom spise.

Navrhovateľka uhrádzala poplatky aj z účtu svojho syna, ktorý má zriadený v Tatra Banke, ide o nájomné zo dňa 31.7.2006 v sume 2.470 Sk a toho istého dňa uhradila sumu 459 Sk. Platila poplatky aj poštovou poukážkou v čiastke 2.470 Sk a 459 Sk, platené na účet OSBD. Uvedené sumy uhrádzala na základe predpisu z 9.6.2006. Z uvedeného výpisu vyplýva, že odporca mal dva účty.

Ďalej v priebehu konania uviedla, že uhrádzala platby aj prostredníctvom OTP banky, ide o nájomné, tak ako vyplýva z predložených listín z 22.10.2007, kedy uhradila sumu 2.509 Sk, dňa 21.11.2007 uhradila 2.509 Sk, dňa 18.12.2007 uhradila sumu 2.509 Sk, dňa 21.1.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 24.6.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 30.5.2008 uhradila sumu 2.509 Sk, dňa 24.4.2008 uhradila 2.509 Sk, dňa 30.3.2008 uhradila sumu 2.509 Sk a dňa 20.2.2008 uhradila sumu 2.509 Sk.

Podľa predpisu od 1.8.2008 do 1.1.2009 uhradila nájomné a poplatky do fondu opráv spolu v sume 3.042,73 Sk, toto uhrádzala priamo do pokladne odporcu, na základe čoho jej boli vydané príjmové pokladničné doklady. Navrhovateľka uhradila dňa 6.8.2008 sumu 3.045 Sk, dňa 23.7.2008 uhradila sumu 2.511 Sk, z toho 2 Sk poplatok, dňa 8.10.2008 uhradila sumu 3.045 Sk, dňa 17.9.2008 uhradila sumu 3.045 Sk, dňa 10.11.2008 uhradila sumu 3.045 Sk, dňa 15.12.2008 uhradila 3.045 Sk. V týchto platbách je uvedený poplatok 2 Sk. Dňa 21.1.2009 uhradila 3.044,53 Sk, dňa 25.3.2009 uhradila 3.044,53 Sk, dňa 23.2.2009 uhradila sumu 3.044,53 Sk, dňa 11.5.2009 uhradila sumu 2.052,48 Sk, dňa 8.4.2009 uhradila sumu 3.044,53 Sk, dňa 22.7.2009 uhradila sumu 3.074,76 Sk, dňa 11.6.2009 uhradila sumu 3.074,76 Sk, dňa 22.9.2009 uhradila sumu 3.074,76 Sk, dňa 17.8.2009 uhradila sumu 3.074,76 Sk, dňa 9.11.2009 uhradila sumu 3.075,86 Sk, dňa 19.10.2009 uhradila sumu 3.075,86 Sk a dňa 9.12.2009 uhradila sumu 3.075,86 Sk. Ak mala navrhovateľka preplatky, tieto boli odpočítané zo zaplateného nájomného a poplatkov do fondu opráv a údržby.

Od januára 2009 navrhovateľka uhrádzala platby do pokladne, o čom svedčia príjmové pokladničné doklady vystavené v eurách. Dňa 21.1.2010 uhradila 102,10 eur, dňa 12.2.2010 uhradila 102,10 eur,

dňa 8.3.2010 uhradila 102,10 eur, dňa 6.4.2010 uhradila 102,10 eur, dňa 19.5.2010 uhradila 102,10 eur.

Z peňažného účtu syna XX.XX.XXXXňaznom ústave Tatra Banka uhradila dňa 31.7.2006 poplatok do fondu opráv a údržby a nájomné vo výške 459 Sk a 2.470 Sk.

V priebehu konania doplnila svoju účastnícku výpoveď a uviedla, že nemohla byť užívateľ ako vlastníčka, hoci jej vyplynula povinnosť platiť poplatky spojené s užívaním bytu ako vlastníčke. Mala problém vychovávať v tomto byte deti, chodila na políciu, boli podávané trestné oznámenia a všetko, čo bolo zlé, bolo len na nej. Nevedela sa vyjadriť ku konaniu č. 15C 30/2007, v ktorom bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 25.312 Sk titulom poplatkov spojených s užívaním bytu, či túto sumu už uhradil. Kuchynské okno musela vymeniť, lebo bolo rozsušené a prasknuté. V rodinnom dome, ktorý nadobudla darovaním nebýva, lebo v ňom bývajú jej rodičia. Náklady spojené s prevodom bytu, vrátane zmluvy musela zaplatiť.

Z predložených poštových poukážok predložených navrhovateľkou (č. l. 121-124) vyplýva, že bývalý manžel navrhovateľky A. uhradil navrhovateľke dňa 10.12.2007 sumu 1.500 Sk (konanie č. 15C 30/2007) dňa 1.12.2007 sumu 1.684 Sk (nájomné a inkaso november 2007), dňa 30.10.2007 sumu 1.809 Sk (nájomné a inkaso za október 2007), dňa 31.12.2007 sumu 1.500 Sk (inkaso a nájom december 2007), dňa 30.9.2008 sumu 1.500 Sk (inkaso a nájom september 2008), dňa 28.8.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom august 2008), dňa 31.7.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom júl 2008), dňa 29.12.2008 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom december 2008), dňa 28.11.2008 sumu 1.800 Sk (inkaso a nájom za november 2008), dňa 31.10.2008 sumu 1.800 Sk (inkaso a nájom október 2008), dňa 2.5.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom apríl 2008), dňa 31.3.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom marec 2008), dňa 15.3.2008 sumu 1.500 Sk (č. k. 15C 30/2007), dňa 31.7.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom júl 2009), dňa 31.8.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom august 2009), dňa 1.10.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom september 2009), dňa 30.6.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom jún 2008), dňa 11.6.2008 sumu 1.500 Sk (č. k. 15C 30/2007), dňa 29.5.2008 sumu 1.684 Sk (inkaso a nájom máj 2008), dňa 28.10.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom október 2009), dňa 30.11.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom november 2009), dňa 30.12.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom december 2009), dňa 30.1.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom január 2009), dňa 27.2.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom február 2009), dňa 31.3.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom marec 2009), dňa 30.1.2010 sumu 50,75 eur (inkaso a nájom január 2010), dňa 27.2.2010 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom február 2010), dňa 31.3.2010 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom marec 2010), apríl 2009 (dátum je nečitateľný) sumu 59,75 eur (inkaso a nájom marec 2009), dňa 30.5.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom máj 2009), dňa 29.6.2009 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom jún 2009), dňa 30.4.2010 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom apríl 2010), dňa 31.5.2010 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom máj 2010) a dňa 30.6.2010 sumu 59,75 eur (inkaso a nájom jún 2010).

Celkom bývalý manžel navrhovateľky Peter Dedič zaplatil poštovými poukážkami navrhovateľke sumu 1.924,87 eur.

Právny zástupca navrhovateľky v priebehu konania uviedol, že vyhlásením kúpnej zmluvy za neplatnú rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.6.2009 č. k. 9C 206/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2010, je možno od tohto dátumu odvíjať nárok navrhovateľky, a preto tento nie je premlčaný. Až právoplatnosťou sa počíta premlčacia doba.

Nárok navrhovateľky je uplatnený za obdobie od 24.11.2006, nakoľko v tento deň je dňom povolenia vkladu vlastníckeho práva navrhovateľky a stala sa vlastníčkou predmetného bytu. Navrhovateľka vykonala poslednú platbu vo vzťahu k odporcovi v máji 2010. Navrhovateľka žaluje obdobie, kedy platila poplatky spojené s užívaním bytu, najskôr ako nájomca a neskôr ako vlastníčka bytu. Po právnej stránke odôvodnil nárok navrhovateľky podľa ustanovenia § 451 odst.1 Občianskeho zákona. Ide o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Dodal, že do celkovej žalovanej sumy nezapočítal pri vyúčtovaní 28.10.2006 sumu 2.579 Sk a 29.5.2006 sumu 151 Sk, a do sumy 27.784,50 Sk započítal sumu 2.459,89 Sk. Dátum uplatnenia úroku z omeškania odôvodnil od druhej výzvy adresovanej odporcovi z 8.2.2012 a žiadal úrok z omeškania od 28.2.2012 vo výške 9 % ročne. Zdôraznil, že odporca nenamietal platby navrhovateľky, tieto uviedol vo svojom vyúčtovaní, pričom návrh navrhovateľky nie je premlčaný, nakoľko rozsudok o vyhlásení neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2010 a návrh na súd bol doručený 11.6.2012.

Právny zástupca navrhovateľky doplnil svoj prednes na pojednávaní dňa 21.4.2016 a uviedol, že navrhovateľka hoci bola vlastníčkou bytu, tento užívateľ nemohla. Čo sa týka výmeny okna, navrhovateľka vymenila v byte len jedno okno. Ak by byt nemala vo vlastníctve, ale mala by ho v nájme, opravu bytu by musel urobiť správca. Keďže v tom čase bola vlastníčkou navrhovateľka, výmenu okna urobila ona.

K poplatkom spojených s užívaním bytu uviedol, že navrhovateľka neuhrádzala plnenie za iného, ale uhrádzala poplatky odporcovi ako správcovi, pretože medzi ňou a odporcom existoval právny vzťah, z titulu ktorého si plnila svoje povinnosti.

Uplatnil i trovy konania.

Právna zástupkyňa odporcu namietala pasívnu legitímáciu odporcu a zdôraznila, že na strane odporcu nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, a pokiaľ navrhovateľka plnila, tak plnila za niekoho iného, bývalého manžela N. Plnenia, ktoré realizovala vykonávala na základe Zmluvy o výkone správy riadne ako užívateľka predmetného bytu. Vzniesla námietku premlčania.

Svoj prednes doplnila na pojednávaní dňa 21.4.2016 a uviedla, že celý stav si spôsobila navrhovateľka tým, že zatajila, že je vlastníkom rodinného domu. Odporca sa bezdôvodne neobohatí, lebo vykonával správu bytu a na jeho účet je pripísaný len poplatok za správu. Navrhovateľka si žalovaný nárok mala uplatniť čo do nájmu od bývalého manžela, nie od odporcu, lebo platila za neho, hoci platiť nemala. V žalovanom období platil poplatok za byt aj bývalý manžel navrhovateľky, pričom táto suma jej bola priznaná rozsudkom súdu v konaní č. 15C 30/2007 a bolo len na navrhovateľke, či si bude túto sumu uplatňovať od bývalého manžela exekučným titulom v prípade, ak by ju neuhradil. To, čo teraz uplatňuje navrhovateľka jej už bolo priznané, teda žiada túto sumu duplicitne. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu na zaplatenie nákladov spojených s užívaním bytu. Namietala aj sumu za výmenu okna a za vyhotovenie Zmluvy o prevode vlastníctva bytu. V tejto časti navrhla návrh zamietnuť.

Uplatnila trovy konania.

Právny zástupca navrhovateľky vyzval odporcu listom zo dňa 28.12.2011 na zaplatenie sumy 3.629,73 eur do 14 dní, ktoré navrhovateľka plnenia poskytla odporcovi. Ďalšiu výzvu realizoval 9.2.2012 na zaplatenie sumy 533,36 eur, týkajúcej sa dodávky a montáže plastového okna, príslušenstva a parapetov.

Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je podaný dôvodne sčasti.

Podľa § 451 odst.1 Občianskeho zákona, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 odst. 2 cit. zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie vôbec nevznikol) alebo na základe určitej právnej skutočnosti (bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov). Posúdenie, či došlo k vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy (§ 451 odst.1 a 2 OZ).

Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne za splnenia určitých predpokladov:

a/ vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane určitej osoby (obohatenej),

b/ k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (§ 451 odst. 2 a § 454 OZ),

c/ vznik majetkovej ujmy v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávneného), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmenenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného,

d/ nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje, bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný.

Pri naplnení znakov bezdôvodného obohatenia vzniká v rámci záväzkového právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia povinnému subjektu (obohatenému) povinnosť vydať to, čo sa bezdôvodne obohatil a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo (oprávnenému), požadovať vydanie tohto plnenia (§ 456 OZ).

Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Zákon vyžaduje, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznaných dôvodov. Bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že sa obohatený obohatil na úkor majetku inej osoby o určité majetkové hodnoty, ktoré sú vyjadrené v peniazoch.

V ustanovení § 451 odst. 1 cit. zákona je zakotvená všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Zákon chápe bezdôvodné obohatenie ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia uvádza zákon v ustanoveniach § 451 odst.2 a § 454 Občianskeho zákona.

Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí:

- a/ plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
- b/ plnenie z neplatného právneho úkonu,
- c/ plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
- d/ majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
- e/ bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten, kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu je od začiatku neplatný. Nedostatok dôvodu na plnenie spočíva v tom, že právny úkon síce formálne existoval, avšak je neplatný, napr. plnenie z kúpnej zmluvy, ktorá je podľa § 39 Občianskeho zákona absolútne neplatná.

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premičí podobným spôsobom ako právo na náhradu škody (§ 107 OZ).

Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že navrhovateľka sa stala výlučnou nájomkyňou a členkou OSBD Prievidza na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. septembra 2005 č. k. 12C 65/2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 13. apríla 2006 sp. zn. 19Co 345/2005. Okresný súd týmto rozsudkom zrušil spoločný nájom navrhovateľky a jej bývalého manžela N. A. k bytu vo vlastníctve OSBD Prievidza, nachádzajúci sa v Prievidzi, na Ul. Z. XX/X, pozostávajúci z XX.XX.XXXX izieb a príslušenstva. Tiež určil, že V.A. je povinný sa z vyššie uvedeného bytu vystaňovať do 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu. E. mal právo bývania v tomto byte a užíva ho až doposiaľ. Následne navrhovateľka, jej bývalý manžel N. OSBD Prievidza a Mesto Prievidza uzavreli dňa 25.10.2006 kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa stala navrhovateľka vlastníčkou bytu na Ul. Z. XX/X, Prievidza a spoluvlastníčkou podielu na pozemku parc. č. XXXX vo výmere XXcm² k. ú. XX/XXXX, a spoločných častí a zariadení domu vo veľkosti 795/7904-ín. Vlastnícke právo nadobudla povolením vkladu Správy katastra dňa 22.12.2006 pod V 5470/06.

Bývalý manžel navrhovateľky D. podal dňa 27.12.2008 návrh na obnovu konania vo veci č. k. 12C 65/2004, nakoľko zistil, že navrhovateľka bola počas súdneho konania o zrušení práva spoločného nájmu bytu vlastníčkou nehnuteľnosti vedenej v LV č. XX.X.XXXX k. ú. XXC, parc. č. I. - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XX/XXXX, m², parc. č. XXXX - záhrady vo výmere XXX m² a stavby č. s. XXX na parc. č. XXXX. Navrhovateľka tieto nehnuteľnosti získala darovacou zmluvou zo dňa 19.12.2005. Táto skutočnosť nebola známa E. v pôvodnom konaní.

Súd povolil obnovu konania veci vedenej pod sp. zn. 12C 65/2004, zrušil rozsudkom zo dňa 29.4.2008 spoločný nájom V. a N. A. bytu nachádzajúceho sa v N., na Ul. Z. XX/X, pozostávajúci z troch izieb, príslušenstva a určil, že predmetný byt ďalej ako nájomca a člen OSBD bude užívať V. E. bola povinná byt vypratať bez poskytnutia bytovej náhrady do 30 dní. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2009.

Od uvedeného dňa, t. j. od 15.1.2009 k vyššie uvedenému bytu mal právo nájmu bytu len N. A. ako člen OSBD, ale k uvedenému bytu mala E. A. právo vlastnícke.

Vzhľadom na takýto právny stav, keď XX.XX.XXXX, A. bol nájomca a člen OSBD a XX, vlastníčkou tohto bytu, E. sa domáhal návrhom o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2006, na základe ktorej sa stala XX.X.XXXX vlastníčkou predmetného bytu.

Súd rozhodol v konaní č. 9C 206/2009 a určil rozsudkom zo dňa 15.6.2010 vyššie uvedenú kúpnu zmluvu za neplatnú s prihliadnutím na to, že N. tak, ako súd už uviedol vyššie bol nájomcom a členom OSBD a V. bola vlastníčkou tohto bytu. Ako dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy súd určil rozpor s dobrými mravmi (lebo N. A. ako vlastník predmetného bytu nemohol realizovať právo nájomcu podľa z. č. 182/1993 Zb.).

Kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákona, lebo sa priečila dobrým mravom.

Navrhovateľka žiadala od odporcu zaplatiť náklady spojené s bývaním za obdobie od 24.11.2006 do 19.5.2010 v čiastke 3.629,73 eur, náklady spojené s výmenou okien v čiastke 533,36 eur, náklady spojené s prevodom bytu v čiastke 56,43 eur a cenu bytu, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu v čiastke 86,26 eur. Spolu žiadala 4.305,72 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľka uhrádzala plnenia, t. j. poplatky za byt odporcovi, lebo s odporcom mala právny vzťah, z titulu ktorého si plnila svoje povinnosti, neplnila za iného.

Navrhovateľka ako nájomca a člen OSBD a vlastníčka bytu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2006 (vklad povolený 22.12.2006) uhradila odporcovi od 26.11.2006 do 30.12.2006 sumu (5.858 Sk) 194,45 eur, v roku 2007 uhradila (26.063 Sk) 865,13 eur, v roku 2008 uhradila 987,37 eur.

Od 15.1.2009 sa stal bývalý manžel navrhovateľky N. A. nájomcom predmetného bytu a člen OSBD a ako nájomca mal platiť všetky poplatky spojené s užívaním predmetného bytu, ale aj navrhovateľka ako vlastníčka tohto bytu platila aj naďalej poplatky spojené s užívaním bytu až do mája 2010, kedy dňa 15.6.2010 bola kúpna zmluva o prevode bytu vyhlásená za neplatnú už spomínaným rozsudkom č. k. 9C 206/2009. V roku 2009 navrhovateľka ako vlastníčka predmetného bytu uhradila sumu 1.187,07 eur a za obdobie január až máj 2010 uhradila sumu 510,50 eur. Navrhovateľka vkladom do Tatra Banky z účtu svojho syna K. A. uhradila sumu 459 Sk a 2.470 Sk (spolu 97,22 eur). Spolu uhradila na poplatkoch spojených s užívaním bytu ako nájomca a člen OSBD a vlastníka bytu za vyššie uvedené obdobie sumu 3.841,74 eur s prihliadnutím na nezapočítanú sumu pri vyúčtovaní z 28.10.2006 a z 29.5.2006 spolu v sume 90,62 eur a započítanú sumu 81,65 eur, teda uhradila celkom 3.669,47 eur. K tejto sume súd pripočítal aj náklady spojené s výmenou okna v sume 533,36 eur, ktoré navrhovateľka preukázateľne zrealizovala, náklad spojený s prevodom bytu 56,43 eur a cenu bytu 86,20 eur. Teda celkom súdu vyšlo, že navrhovateľka žiada 4.345,46 eur, ale návrhom žiadala sumu 4.305,72 eur titulom bezdôvodného obohatenia na strane odporcu.

Súd je toho názoru, že navrhovateľka tak, ako súd uviedol už vyššie plnila vo vzťahu k odporcovi ako nájomca a člen OSBD poplatky spojené s užívaním predmetného bytu, neskôr uhrádzala poplatky ako vlastníka tohto bytu a keďže kúpna zmluva o prevode bytu bola vyhlásená za neplatnú, týmto rozsudkom došlo k navráteniu sa do predošlého stavu, teda obnovenie vlastníckych pomerov, aké boli v čase pred účinnosťou napadnutého právneho úkonu z dôvodu novousporiadania vlastníckych vzťahov. Vlastníkmi nehnuteľností po vyhlásení neplatnosti kúpnej zmluvy sa stali OSBD Prievidza a Mesto Prievidza. Podľa názoru súdu poplatky spojené s užívaním bytu si mal odporca po vyhlásení neplatnosti kúpnej zmluvy uplatňovať od 15.1.2009 od nájomcu a člena OSBD od N. A. orý sa týmto dňom stal nájomcom a výlučným členom OSBD. Pokiaľ platila navrhovateľka pred týmto dátumom poplatky spojené s užívaním bytu, platila ako vlastníčka bytu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2006.

Súd je toho názoru, že v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie na strane odporcu vzniknuté z neplatného právneho úkonu, neplatnej kúpnej zmluvy o prevode bytu.

Tak ako súd uviedol už vyššie bývalý manžel navrhovateľky N. avrhovateľke zaplatil poštovými poukázkami (č. l. 121-124) sumu 1.924,87 eur na inkase za obdobie od októbra 2007 do júna 2010. Poštovými poukázkami zaplatil trikrát po 1.500 Sk, ide o poštovú poukážku z 15.3.2008, z 11.6.2008 a z 10.12.2007, spolu zaplatil 4.500 Sk; (149,37 eur). Išlo o platby (splátky), ktoré mal bývalý manžel navrhovateľky realizovať na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15C 30/2007, ktorým bol povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 25.312 Sk (840,20 eur) v splátkach po 1.500 Sk mesačne.

Poštovou poukázkou zo dňa 31.10.2010 zaplatil sumu 59,75 eur a dňa 30.6.2010 sumu 59,75 eur.

Vzhľadom k tomu, že bývalý manžel navrhovateľky navrhovateľke zaplatil inkaso a nájom za mesiac máj a jún 2010 poštovými poukázkami za každý mesiac sumu 59,75 eur, pričom navrhovateľka uplatnila

žalobným návrhom za máj platbu len do 19.5.2010, súd jej priznal alikvotnú výšku v čiastke 36,67 eur, teda za 19 dní v mesiaci máji 2010. Súd odpočítal od žalovanej sumy aj platbu za jún 2010 v čiastke 59,75 eur, ktorú navrhovateľka neuplatnila.

Súd prihliadol na základe vyššie uvedeného na platby realizované bývalým manželom navrhovateľky poštovými poukážkami, ktoré odpočítal zo sumy 1.924,87 eur (1.924,87 eur - 59,75 eur - 23,08 eur = 1.842,04 eur). Súd teda priznal navrhovateľke platbu za 19 dní máj 2010 a odpočítal platbu za jún 2010.

Súd tiež zohľadnil priznanú sumu navrhovateľke rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8.10.2007 č. k. 15C 30/2007, ktorým bol bývalý manžel navrhovateľky povinný zaplatiť navrhovateľke úhrady a predpísané, resp. spotrebované služby s užívaním bytu.

Navrhovateľka uplatnila svoj nárok za obdobie od 24.11.2006 do 19.5.2010. Súd z priznanej sumy navrhovateľke v konaní č. 15C 30/2007 rozsudkom v čiastke 25.312 Sk (840,20 eur) priznal len úhradu za november 2010 a december 2010 a to za každý mesiac polovicu, t. j. 48,61 eur, pričom predpis nájomného bol mesačne 2.929 Sk, t. j. za dva mesiace november a december 2010 97,22 eur, lebo bývalý manžel bol povinný sa podieľať na úhrady polovicou.

Za rok 2007 súd v konaní č. 15C 30/2007 zaviazal bývalého manžela zaplatiť navrhovateľke sumu 7.927 Sk (263,13 eur).

Súd odpočítal aj platby za tri mesiace po 1.500 Sk (149,37 eur), ktoré boli započítané platbami formou poštových poukážok (č.l. 121-124).

Súd prihliadol na priznané úhrady za november a december 2010 v sume 97,22 eur, priznanú úhradu za rok 2007 v čiastke 263,13 eur a troch splátok po 1.500 Sk (149,37 eur) v konaní č. 15C 30/2007, ktoré predstavujú sumu 509,72 eur.

Súd pri rozhodnutí o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke prihliadol na už zaplatené sumy poštovými poukážkami a platby priznané sčasti rozsudkom č. k. 15C 30/2007, nakoľko by išlo o duplicitné platby, ak by ich súd priznal.

Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené, je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 1.953,96 eur (4.305,72 eur - 1.842,04 eur - 509,72 eur = 1.953,96 eur).

Čo sa týka vrátenia sumy za výmenu okna, je pravda, že navrhovateľka okno vymenila ako vlastníka bytu z dôvodu potreby a bezdôvodné obohatenie nie je podľa ustálenej judikatúry hodnota vynaložených prostriedkov (hodnota vložených investícií), ale vlastné (fyzické) zhodnotenie majetku týmito investíciami, pričom sa rovnako vychádza zo zákonnej dikcie § 458 ods.1 Občianskeho zákona, podľa ktorej nie je rozhodné, čo oprávnený stratil, ale to, čo povinný nadobudol. Súd je toho názoru, že je spravodlivé, aby odporca zaplatil navrhovateľke sumu za výmenu okna vo výške 533,36 eur, nakoľko ho vymenila ako vlastníčka bytu z dôvodu potreby, tým zhodnotila majetok odporcu.

Čo sa týka ceny bytu a nákladov spojených s prevodom bytu do vlastníctva navrhovateľky, kde spolu žiadala sumu 142,63 eur súd uvádza, že v danom prípade ide o skutočne vynaložené náklady navrhovateľky, za ktoré dostala reálne protiplnenie, ale keďže kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú, odporca navrhovateľke poskytol plnenie - vyhotovenie neplatnej zmluvy, teda neposkytol jej v skutočnosti žiadne plnenie. Z titulu neplatnej kúpnej zmluvy a nákladov, ktoré navrhovateľka vynaložila na prevod bytu je súd toho názoru, že aj táto suma navrhovateľke patrí.

K námietke premlčania vnesenej zo strany odporcu súd uvádza, že nárok navrhovateľky nie je premlčaný, nakoľko rozsudok, ktorým bola kúpna zmluva o prevode bytu vyhlásená za neplatnú, nadobudol právoplatnosť dňa 18.8.2010 a návrh na súd bol podaný dňa 11.6.2012, teda pred skončením premlčacej doby.

Pokiaľ žiadala navrhovateľka viac, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 9 % ročne, t. j. dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 odst. 2 Občianskeho zákona.

Súd o trovách konania rozhodne podľa § 151 ods.1 O.s.p. do 30-tich od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.